

vendelse til Regeringen om Nedsættelse af Fragttaksterne for slagtet Kød til Tyskland. Ved den Lejlighed fremførtes det, at de interesserede Parter var villige til at bringe adskillige Ofre, naar Staten vilde nedsætte Taksterne med en Trediedel. Ministeriet har imødekommet dette Ønske. Saa vidt jeg ved, har det allerede haft en gavnlig Virkning. Jeg vil gerne fremhæve dette, fordi det er et Bevis paa, at den nuværende Regering praktisk, medens andre taler om det, gennemfører Nedsættelser af Taksterne. Og dette Skridt fortjener saa meget mere Anerkendelse, som det maa betragtes som et direkte Tilskud til Landbruget. Statsbanerne kører i Forvejen med et stort Underskud, derom kan det ærede Medlem Hr. Pinstrup jo ikke være uvidende, og naar man nedsætter Fragttaksterne yderligere, vokser dette Underskud, og da vi alle skal være med til at betale dette Underskud, som kommer Landbruget til Gode, er Foranstaltninger af den Slags i alleregentligste Forstand en Tilskudslovgivning til Fordel for Landbruget. Hvor meget det vil beløbe sig til, ved jeg ikke; der kan blive Tale om andre meget betydelige Nedsættelser af Taksterne for Landbrugsvarer. Jeg skal for min Part erklære, at hvis den højtærede Regering møder med Forslag om at gøre det billigere at sende vort Smør, Flæsk og Kød til Udførselshavnene her i Landet, vil jeg støtte saadanne Bestræbelser uden Hensyn til, om det drejer sig om 100 000 eller nogle Millioner, fordi jeg ogsaa erkender, at Landbruget arbejder under vanskelige Forhold. Men det er et Spørgsmaal om Tilskud til Landbruget, lige saa sikkert som det er, at Statsbanerne arbejder med Underskud. Derfor undrer det mig saa meget, at den ærede Ordfører for Venstrepartiet (Slebsager) gik saa meget imod Bestemmelsen i Lovforslaget om at stille 15 Mill. Kr. til Raadighed som Tilskud til de kriseramte Virksomheder. Det undrer mig saa meget mere, som Venstre har et stort Ansvar paa et andet Omraade, som meget vel kan stilles op til Sammenligning med dette. Jeg tænker her paa den Garanti, der er givet for Landmandsbanken. Jeg kan ikke tænke mig, at Venstre og de Konservative gennemførte denne Garanti af Hensyn til Sparerne, for saa forekommer det mig nærmest at være en Forbrydelse, man begik ved den Lejlighed, eftersom man ikke vilde give den samme Garanti til

Diskontobanken og andre sammenbrudte Banker. Jeg maa gaa ud fra, at man ved denne Lejlighed gav Garantien af Hensyn til de store Erhvervsvirksomheder, der var knyttet til Landmandsbanken. Jeg fremfører ikke dette for at rette nogen Bebrejdelse mod Partiet Venstre for, hvad det gjorde ved denne Lejlighed — det er ikke Hensigten — men jeg fremhæver, at ved denne Lejlighed gik man ind i en Garanti af et ganske kolossalt Omfang, som slet ikke kan sammenlignes med de Beløb, der er Tale om her i det Lovforslag, Regeringen foreslaar. Her tales om et Tilskud paa 15 Mill. Kr. til kriseramte Virksomheder. Men hvilke kolossale Tilskud er Staten ikke allerede pligtig at yde de Virksomheder, der finansieres af Landmandsbanken. Paa Landmandsbankens Status ser man nu et Minus paa 130 Mill. Kr. paa Aktivsiden, Staten har betalt 40 Mill. Kr., det er ialt 170 Mill. Kr., men tilbage i Landmandsbanken er der endnu en 20—30—50 Foretagender der, som vi alle ved, kæmper en haard Kamp for at eksistere, som arbejder under meget vanskelige Forhold, og som det sikkert er meget vanskeligt at bringe over paa sikker Grund uden meget betydelige Tab for Staten. Nuvel, disse Virksomheder holdes alle sammen i Gang under Statens Garanti og ifølge en Tilskudsloy, der er vedtaget af Venstre, og som efter min Mening har den store Svaghed, at det var nogle ganske vilkaarlige Virksomheder, man kom til at hjælpe ved denne Lejlighed. Her foreslaar Regeringen nu et Tilskud paa 15 Mill. Kr. til virkelig kriseramte Industrier og til Industrier, som skaffer Beskæftigelse til flere Arbejdere.

Jeg synes i Virkeligheden, at dette Forslag fra Regeringen ikke fortjener den Afvisning og den Kritik, der er fremsat baade af det ærede Medlem Hr. Drachmann og i Særdeleshed af det ærede Medlem Hr. Slebsager. Jeg maa tilstaa, at jeg følte mig ilde til Mode ved at høre disse to ærede Taleres Behandling af dette Spørgsmaal. Her kommer en Regering, som er udgaaet af Arbejderklassen, og stiller store Forslag, hvorefter der skal garanteres for mange Millioner, laanes andre Millioner og ydes Tilskud altsammen til Fordel for de Erhverv, som Privatdriften har ført i Grøften og som ligger sønderslaede dels efter daarlig Ledelse dels efter andre store